

etter to år

planlegger framtiden sammen.

FOTO: KNUT E. SANDERSEN

BETRAKTNINGER

Gaute-Håkon Bleivik
journalist

Bill.mrk.: «Fødselshjelp»

Til dere som er i ferd med å tro på at Haugesund sentrum er et «høb»: Dere tar feil.

Til dere som mener Haugesund sentrum flyter over av kriminelle: Dere tar feil.

Til dere som regner med Haugesund sentrum snart dør: Den gleden får dere ikke.

Jeg har med stadig større forbauselse sett debatten om sentrum vakle med ustø skritt på en tynn egg de siste ukene.

På den ene siden en dyp avgrunn, også kalt nedleggelse av butikker og etablering av et sentrum av utelukkende opplevelser.

På den andre siden et like dypt hull, også kalt kjedebutikker, tak over hodet og strømlinjeforming av handelssentrum.

Når jeg analyserer dypere, finner jeg noe urovekkende: De som bærer fanen høyt under det falske slagordet «vi vil sentrum godt», presenterer få løsninger.

Når TVH-debattant Ragnar Larsen hevder at han i Haugesund sentrum må albue seg vei mellom kriminelle for å komme seg til butikken, kan det ikke være annet enn en opplevelse basert på inngående kjennskap til hvitvaskeribrytere og promillekjørere i byen.

Når han dernest krever endring i politivedtektene for å bortvise kriminelle fra sentrum, er det en medmenneskelig skivebom. Et grelt forslag født av et politisk regime Norge neppe ville anerkjenne.

Men argumentet er egentlig bare en forlengelse av meningen h-debatt-skrivent Jørgen Knudsen proklamerte: «Haraldsgata er et sammensurium av fyll, hor og dop, fra morgen til kveld».

Det samme argumentet som har fordrevet byens rusmisbrukere i årevis – fra Bytunet til Steinparken til Rådhusplassen til under Risøybrua til Gryta til Byparken.

Og tilbake igjen, bare i en annen rekkefølge.

Haugesund har rusmisbrukere.

Punktum.

Det må befolkningen leve med. Eller flytte.

Disse menneskene skal ha et sted å være, og naturligvis velger de seg sentrum.

Slik er det i andre storbyer. Og selv om Haugesund er en småby, har vi utfordringer nok til å kunne kalle oss storby.

Spørsmålet kan ikke være om vi kan jage rusmisbrukerne ut av sentrum. Vi trenger ikke engang å stille spørsmål.

SPRE GLEDE: Skulpturen «Gledesprederen» bidrar med sitt til at Haugesund sentrum skal leve videre.

ARKIVFOTO: GRETHE NYGAARD

Vi må finne svar, slik at vi kan servere disse, våre medborgere (!), et alternativ til å bli skremt fra sted til sted.

Jeg skjønner at folk synes det er lite hyggelig å se narkotika skifte hender i Haugesund sentrum.

Men det er faktisk på høy tid å erkjenne at rusmisbrukere og narkotikahandel vil være en del av vårt samfunn også lenge etter at vår tid er omme.

Det store spørsmålet er likevel ikke løst: «Hvordan ønsker vi oss Haugesund sentrum?»

Se, det er en debatt som krever planlegging, samarbeid, langsiktighet, kreativitet – og penger.

Men at vårt bysentrum skal ha noe eget, et unikt tilbud som man ikke finner andre steder i distriktet, er ganske sikkert veien å gå.

Haugalandet er et lite sted på kartet. Haugesund er Norges sterkeste handelssentrum, om man kun regner bykommuner.

Og vi er et kjøpesterkt folk. Haugesund sentrum lever videre også etter denne debatten. Vi trenger bare noe så enkelt som noen som kan gå i bresjen for å finne løsningene.

De som skal ta Byen inn i de neste 100 årene.

Da holder det ikke å sutre over at Dressmann forsvant. Vi må kreve ideer som holder vann.

Og rollen som fødselshjelper for «Nye Haugesund sentrum» er ledig.